

**Outline of the Messages
for the Southern California Blending Conference
June 8-9, 2019**

**GENERAL SUBJECT:
THE EXPERIENCE OF CHRIST**

Message One

The Intrinsic Significance of the Experience of Christ

Scripture Reading: Phil. 1:3-6, 19-21a, 27; 2:2, 20-21, 30; 3:1; 4:1, 4

I. The experience of Christ is a mystery:

- A. God is a mystery, Christ is the mystery of God (Col. 2:2), and the church is the mystery of Christ (Eph. 3:4); hence, the church is actually a mystery within a mystery.
- B. Our Christian living is a mystery; for example, although human love is limited, the proper love lived out by a Christian is unlimited; hence, it is a mystery—cf. v. 19a.
- C. To magnify Christ is to express Christ without limitation (Phil. 1:20); it is to show the whole universe that the very Christ by whom we live is unlimited.
- D. Paul's experience of Christ as his unlimited endurance was the magnification of the unlimited Christ; any attribute we have through living Christ by the bountiful supply of the Spirit of Jesus Christ will be unlimited and thus mysterious—vv. 19-21a.
- E. Even our forgiveness of others needs to be a magnification of Christ; our forgiveness is the inexhaustible Christ Himself being magnified in us—Matt. 18:21-22.
- F. In the midst of suffering, we should simply love the Lord and experience Him; then we will magnify Christ, expressing Him as the One who is unlimited; it is a joy to magnify Christ through suffering—2 Cor. 12:7-10.
- G. The experience of Christ is a mystery, and whatever we experience of Christ is unlimited; if we see this vision, it will not only control our life but also strengthen our Christian walk; God's intention is to magnify Christ through us.
- H. The church life is the sum total of our Christian living; we all live Christ, and our Christian living is added together to make the church life; when we come together as the church, we are a complete mystery—1 Tim. 3:15-16.
- I. Paul says, "To me, to live is Christ" (Phil. 1:21a); this means that we can live to be Christ; the Christ whom we experience and whom we live is a mystery; we should not have any assurance of our experience, for all experiences of Christ are mysterious.

II. Philippians unveils that the experience of Christ is our fellowship unto the furtherance of the gospel until the Lord Jesus comes back—1:3-6:

- A. From the time that we are saved until the time the Lord Jesus comes back, our Christian life should be a gospel-preaching life:
 - 1. The Christ-experiencing and -enjoying life is a life in the furtherance of the gospel, a gospel-preaching life, not individualistic but corporate; the more fellowship we have in the furtherance of the gospel, the more Christ we experience and enjoy; this kills our self, ambition, preference, and choice.
 - 2. Whether we speak or remain silent, our life, our living, our being, and our entire person must be a preaching of Christ.
- B. Paul charges us to conduct ourselves "in a manner worthy of the gospel of Christ," which is to "stand firm in one spirit, with one soul striving together along with the faith of the gospel"—v. 27:
 - 1. To be with one soul and to be like-souled for the gospel work are more difficult than to be in one spirit for the experience of Christ—2:20-21, 30.

2. To be with one soul requires that, after having been regenerated in our spirit, we go further to be transformed in our soul—2 Cor. 3:18; Rom. 12:2.
3. If we are not one in our affections, thoughts, and decisions, we are not with one soul; as long as we are not one in soul, we are not in the fellowship unto the furtherance of the gospel, and our conduct is not worthy of the gospel.
4. When all the members in the church are in one spirit with one soul, this oneness will be convincing, subduing, and attractive, and we will experience Christ and enjoy Him.

III. Strictly speaking, Philippians is a book not only on the experience of Christ but also on the enjoyment of Christ:

- A. Since Philippians is concerned with the experience and enjoyment of Christ, which issue in joy, it is a book filled with joy and rejoicing—1:4, 18, 25; 2:2, 17-18, 28-29; 3:1; 4:1, 4.
- B. The experience of Christ is primarily in our spirit, but the enjoyment of Christ is in our soul; like children who are made to eat without enjoying their food, many times we experience Christ without enjoying Him.
- C. Thus, we can have the experience of Christ without the enjoyment of Christ; the problem here is with our soul—our mind, emotion, and will.
- D. “I am somewhat concerned that you may not have very much enjoyment of Christ” (*The Experience of Christ*, p. 29); the reason that many lose the enjoyment of Christ is the problem they have in the soul; if you do not have much enjoyment of Christ, it indicates that you are not one in soul, joined in soul (2:2).
- E. Among the Philippians there was dissension in their thinking (4:2), which troubled the apostle; hence, he asked them to think the same thing, even the same one thing, that they might make his joy full (2:2):
 1. According to the context of this book, *the one thing* must refer to the subjective knowledge and experience of Christ (v. 2; 1:20-21; 2:5; 3:7-9; 4:13); Christ, and Christ alone, should be the centrality and universality of our entire being.
 2. The one thing is the subjective experience of Christ as our enjoyment for the church life, the Body life; this one thing should occupy our mind all the time; if we think the one thing, immediately the enjoyment of Christ will be our portion.
 3. Our thinking should be focused on the excellency of the knowledge and experience of Christ (3:8, 10); focusing on anything else causes us to think differently, thus creating dissensions among us.
 4. To think something other than the one thing is to rebel against God’s economy; God’s economy is that we think the one thing.
 5. Because of the dissension in their thinking, the Philippian believers had different levels of love (2:2); they did not have the same love toward all the saints for the keeping of oneness; if our love toward the saints has been regulated and dealt with, then we will enjoy Christ as we love the saints.
 6. Being one in soul, joined in soul, is not only for the experience of Christ but even more for the enjoyment of Christ; our experience of Christ should also be an enjoyment of Christ.
 7. To experience Christ with enjoyment, we need to be in one spirit with one soul; in order to enjoy Christ, we need to have a proper soul, a “co-soul” that is one with the souls of other saints.
 8. The most important thing for us to do is to experience Christ as our enjoyment today so that the church may be built up for His glory; this is the way for us to be preserved in the Lord’s recovery until He comes back.

二〇一九年六月八至九日南加州相調特會信息綱目

第一篇

經歷基督的內在意義

讀經：腓一3~6，19~21上，27，二2，20~21，30，三1，四1，4

壹 對基督的經歷是個奧祕：

- 一 神是個奧祕，基督是神的奧祕，（西二2，）而召會是基督的奧祕；（弗三4；）
因此，召會實際上是奧祕中的奧祕。
- 二 我們的基督

我們就不在推廣福音上所有的交通裏，行事爲人就配不過福音。

- 4 當召會的眾肢體都在一個靈裏同魂時，這個一就能說服人、征服人並吸引人，我們就會經歷基督並享受基督。

叁 嚴格的說，腓立比書不僅論到經歷基督，也論到享受基督：

- 一 腓立比書既是說到對基督的經歷和享受，其結果乃是喜樂，所以該書也是一卷充滿喜樂、歡喜的書——4，18，25，二2，17~18，28~29，三1，四1，4。
- 二 經歷基督主要是在我們的靈裏，而享受基督乃是在我們的魂裏；我們就像那些被迫喫食物而沒有享受食物的孩子，許多時候我們經歷基督而沒有享受基督。
- 三 因此，我們可能經歷基督而沒有享受基督；這裏的難處是在於我們的魂——我們的心思、情感和意志。
- 四 『我多少擔心你們對基督的享受可能不是那麼多；』（『經歷基督』，三〇頁；）許多人失去了對基督的享受，原因是他們在魂裏有難處；你們若對基督沒有很多的享受，就指明你們沒有在魂裏是一，沒有在魂裏聯結。（二2。）
- 五 在腓立比人中間，他們在思念上不合，（四2，）這令使徒受攪擾；因此，他要求他們思念相同的事，甚至思念同一件事，使他的喜樂可以滿足（二2）：
 - 1 從本書全文看，『同一件事』必是指對基督主觀的認識和經歷；（2，一20~21，二5，三7~9，四13；）基督，惟有基督，該是我們全人的中心和普及。
 - 2 同一件事乃是爲着召會生活，身體生活，主觀經歷基督作我們的享受；這同一件事該一直佔有我們的心思；我們若思念同一件事，對基督的享受就立刻成爲我們的分。
 - 3 我們的思念應當集中在對基督寶貴的認識和經歷上；集中於任何別的事物，都會使我們的思念不同，因而造成我們中間的不合。（三8，10。）
 - 4 不思念同一件事，而思念別的事，就是背叛神的經綸；神的經綸就是要我們思念同一件事。
 - 5 腓立比的信徒因着思念上的不合，而有不同程度的愛；（二2；）他們對眾聖徒沒有相同的愛以保守一；我們對聖徒的愛若受過調整並對付，我們愛聖徒時就會享受基督。
 - 6 在魂裏是一，魂裏聯結，不僅是爲着經歷基督，更是爲着享受基督；我們對基督的經歷，也該是對基督的享受。
 - 7 我們對基督的經歷要有享受，就必須在一個靈裏，並且要同魂；我們要享受基督，就需要有正確的魂，就是『共同的魂』，與其他聖徒的魂是一的魂。
 - 8 我們該作的最重要的事，乃是今天就經歷基督作我們的享受，使召會能建造起來，使祂得着榮耀；這是我們蒙保守在主的恢復裏，直到祂回來的路。

**Bosquejo de los mensajes
para la Conferencia de compenetración en el sur de California
8-9 de junio del 2019**

**TEMA GENERAL:
LA EXPERIENCIA DE CRISTO**

Mensaje uno

El significado intrínseco de la experiencia de Cristo

Lectura bíblica: Fil. 1:3-6, 19-21a, 27; 2:2, 20-21, 30; 3:1; 4:1, 4

I. La experiencia de Cristo es un misterio:

- A. Dios es un misterio, Cristo es el misterio de Dios (Col. 2:2) y la iglesia es el misterio de Cristo (Ef. 3:4); por tanto, la iglesia en realidad es un misterio dentro de un misterio.
- B. Nuestro vivir cristiano es un misterio; por ejemplo, aunque el amor humano es limitado, el amor apropiado que se manifiesta en la vida de un cristiano es ilimitado; por tanto, es un misterio—cfr. v. 19a.
- C. Magnificar a Cristo es expresar a Cristo sin limitaciones (Fil. 1:20); es mostrarle a todo el universo que el propio Cristo por quien vivimos es ilimitado.
- D. La experiencia que Pablo tuvo de Cristo como su perseverancia ilimitada era la magnificación del Cristo ilimitado; cualquier atributo que tengamos al vivir a Cristo por la abundante ministración del Espíritu de Jesucristo será ilimitado y, por tanto, misterioso—vs. 19-21a.
- E. Incluso el hecho de que perdonemos a otros necesita ser una magnificación de Cristo; nuestro perdón es el propio Cristo inagotable que se magnifica en nosotros—Mt. 18:21-22.
- F. En medio de los padecimientos, deberíamos simplemente amar al Señor y experimentar-lo; entonces magnificaremos a Cristo, expresándole como Aquel que es ilimitado; es un gozo magnificar a Cristo por medio de los padecimientos—2 Co. 12:7-10.
- G. La experiencia que tenemos de Cristo es un misterio, y todo lo que experimentamos de Cristo es ilimitado; si vemos esta visión, ella no sólo controlará nuestra vida, sino que también fortalecerá nuestro andar cristiano; la intención de Dios es magnificar a Cristo por medio nuestro.
- H. La vida de iglesia es la suma total de nuestro vivir cristiano; todos vivimos a Cristo, y nuestro vivir cristiano se añade conjuntamente para conformar la vida de iglesia; cuando nos reunimos como iglesia, somos un misterio completo—1 Ti. 3:15-16.
- I. Pablo dice: “Para mí el vivir es Cristo” (Fil. 1:21a); esto significa que podemos vivir para ser Cristo; el Cristo a quien experimentamos y a quien vivimos es un misterio; no deberíamos tener nuestra confianza en nuestra experiencia, pues todas las experiencias que tenemos de Cristo son misteriosas.

II. Filipenses revela que la experiencia que tenemos de Cristo es nuestra comunión en el progreso del evangelio hasta que el Señor Jesús regrese—1:3-6:

- A. Desde el momento en que somos salvos hasta cuando el Señor Jesús regrese, nuestra vida cristiana debería ser una vida en la que predicamos el evangelio:
 - 1. La vida en la cual se experimenta a Cristo y se le disfruta es una vida de participar en el progreso del evangelio, una vida en la que predicamos el evangelio, no una vida individualista sino corporativa; cuanto más comunión tenemos en el progreso del evangelio, más de Cristo experimentamos y disfrutamos; esto aniquila a nuestro yo y pone fin a nuestra ambición, preferencia y elección.
 - 2. Independientemente de si hablamos o permanecemos en silencio, nuestra vida, nuestro vivir, nuestro ser y toda nuestra persona debe ser una predicación de Cristo.
- B. Pablo nos encarga que nos comportemos “como es digno del evangelio de Cristo”, lo que equivale a estar “firmes en un mismo espíritu, combatiendo unánimes junto con la fe del evangelio”—v. 27:

1. Ser unánimes, esto es, de una misma alma con otros, y ser del mismo ánimo para la obra del evangelio son más difíciles que mantenerse en un solo espíritu con miras a experimentar a Cristo—2:20-21, 30.
2. Ser de una misma alma requiere que, después de ser regenerados en nuestro espíritu, sigamos adelante y seamos transformados en nuestra alma—2 Co. 3:18; Ro. 12:2.
3. Si no somos uno en nuestros afectos, pensamientos y decisiones, no somos de una misma alma; mientras no seamos de una misma alma, no estamos en la comunión para el progreso del evangelio y nuestra conducta no es digna del evangelio.
4. Cuando todos los miembros en la iglesia están en un solo espíritu y una misma alma, esta unidad será convincente, subyugadora y atractiva, y experimentaremos y disfrutaremos a Cristo.

III. Estrictamente hablando, Filipenses es un libro no sólo acerca de la experiencia que tenemos de Cristo, sino también del disfrute que tenemos de Cristo:

- A. Puesto que Filipenses habla de la experiencia y el disfrute que tenemos de Cristo, lo cual resulta en gozo, éste es un libro lleno de gozo y de regocijo—1:4, 18, 25; 2:2, 17-18, 28-29; 3:1; 4:1, 4.
- B. La experiencia que tenemos de Cristo principalmente ocurre en nuestro espíritu, pero el disfrute de Cristo ocurre en nuestra alma; tal como los niños a quienes se les obliga comer sin disfrutar su comida, muchas veces experimentamos a Cristo sin disfrutarle.
- C. Por tanto, podemos tener la experiencia de Cristo sin tener el disfrute de Cristo; el problema aquí radica en nuestra alma: nuestra mente, parte emotiva y voluntad.
- D. “En cierto modo me preocupa que ustedes no disfruten mucho a Cristo” (*La experiencia que tenemos de Cristo*, pág. 33); la razón por la cual muchos pierden el disfrute de Cristo es el problema que tienen en el alma; si usted no tiene mucho disfrute de Cristo, eso es indicio de que usted no es uno en el alma, no está unido en el alma (2:2).
- E. Entre los filipenses había disensión en su modo de pensar (4:2), lo cual preocupaba al apóstol; por tanto, él les pidió que tuvieran todos el mismo pensamiento, incluso este único pensamiento, para que completaran su gozo (2:2):
 1. Según el contexto de este libro, *este único pensamiento* debe referirse al conocimiento subjetivo y la experiencia de Cristo (v. 2; 1:20-21; 2:5; 3:7-9; 4:13); Cristo, y únicamente Cristo, debe ser la centralidad y universalidad de todo nuestro ser.
 2. El único pensamiento es la experiencia subjetiva de Cristo como nuestro disfrute con miras a la vida de iglesia, la vida del Cuerpo; este único pensamiento debería ocupar nuestra mente todo el tiempo; si tenemos este único pensamiento, inmediatamente el disfrute de Cristo será nuestra porción.
 3. Nuestro modo de pensar debe centrarse en la excelencia del conocimiento y experiencia de Cristo (3:8, 10); centrarnos en cualquier otra cosa nos lleva a pensar de otra manera, causando así disensiones entre nosotros.
 4. Pensar algo aparte de este único pensamiento equivale a rebelarnos en contra de la economía de Dios; la economía de Dios consiste en que tengamos este único pensamiento.
 5. Debido a la disensión en su modo de pensar, los creyentes de Filipos tenían diferentes niveles de amor (2:2); ellos no tenían el mismo amor para con todos los santos a fin de guardar la unidad; si nuestro amor para con los santos ha sido regulado y disciplinado, entonces, al amar a los santos, disfrutaremos a Cristo.
 6. Ser uno en el alma, estar unidos en el alma, no sólo tiene como fin que experimentemos a Cristo, sino más aún que disfrutemos a Cristo; nuestra experiencia de Cristo también debería ser un disfrute de Cristo.
 7. A fin de experimentar a Cristo con disfrute, necesitamos estar en un mismo espíritu y ser de una misma alma; a fin de disfrutar a Cristo, necesitamos tener un alma apropiada, una “co-alma” que es uno con las almas de los otros santos.
 8. Lo más importante que debemos hacer es experimentar a Cristo como nuestro disfrute hoy a fin de que la iglesia pueda ser edificada para Su gloria; ésta es la manera en que podemos ser preservados en el recobro del Señor hasta que Él regrese.

2019년 6월 8일부터 9일까지
남가주 쉬임 특별 집회를 위한
메시지 개요

전체 주제: 그리스도를 체험함

메시지 1

그리스도를 체험하는 것의 내재적인 의미

성경: 빌 1:3-6, 19-21상, 27, 2:2, 20-21, 30, 3:1, 4:1, 4

I. 그리스도를 체험하는 것은 비밀이다.

- A. 하나님은 비밀이시고, 그리스도는 하나님의 비밀이시며(골 2:2), 교회는 그리스도의 비밀이다(엡 3:4). 따라서 교회는 사실상 비밀 속의 비밀이다.
- B. 우리 그리스도인의 생활은 비밀이다. 예를 들어, 인간의 사랑은 제한적이지만, 그리스도인이 살아 나타낸 합당한 사랑은 제한이 없다. 따라서 그것은 비밀이다 — 비교 엡 3:19상.
- C. 그리스도를 확대하는 것은 제한 없이 그리스도를 표현하는 것이다(빌 1:20). 그것은 우리가 의지해 살고 있는 바로 이 그리스도께서 무한하시다는 것을 온 우주에 보여 주는 것이다.
- D. 바울이 그리스도를 그의 무한한 인내로 체험한 것은 무한하신 그리스도를 확대한 것이었다. 우리가 예수 그리스도의 영의 넘치는 공급에 의해 그리스도를 삶으로써 갖게 되는 속성들은 어떤 것이든 무한할 것이며 따라서 비밀할 것이다 — 빌 1:19-21상.
- E. 심지어 우리가 다른 이들을 용서하는 것도 그리스도를 확대하는 것이어야 한다. 우리가 용서하는 것은 다함이 없으신 그리스도 자신이 우리 안에서 확대되시는 것이다 — 마 18:21-22.
- F. 고난 가운데서 우리는 단순히 주님을 사랑하고 주님을 체험해야 한다. 이럴 때 우리는 그리스도를 확대하여, 그분을 제한이 없으신 분으로 표현할 것이다. 고난을 통해 그리스도를 확대하는 것은 기쁨이다 — 고후 12:7-10.
- G. 그리스도를 체험하는 것은 비밀이며, 우리가 그리스도의 어떤 면을 체험하든지 그것은 무한하다. 우리가 이 이상을 본다면, 이것은 우리의 삶을 통제할 뿐 아니라 우리 그리스도인의 행함을 강화할 것이다. 하나님의 의도는 우리를 통해 그리스도를 확대하는 것이다.
- H. 교회생활은 우리 그리스도인의 생활의 총체이다. 우리는 모두 그리스도를 살며, 우리의 이러한 그리스도인의 생활이 모두 더해져 교회생활을 이룬다. 우리가 교회로서 함께 모일 때, 우리는 완전한 비밀이다 — 딤후 3:15-16.
- I. 바울은 “나에게 있어서 삶은 그리스도이요”(빌 1:21상)라고 말한다. 이것은 우리가 그리스도가 되기 위해 살 수 있다는 것을 의미한다. 우리가 체험하고 사는 그리스도는 비밀이시다. 우리는 우리의 체험에 대해 어떤 확신도 가져서는 안 되는데, 이것은 그리스도에 대한 모든 체험이 비밀하기 때문이다.

II. 빌립보서는 그리스도를 체험하는 것이 주 예수님께서 다시 오실 때까지 우리가 복음의 확산을 위해 교통하는 것임을 밝혀 준다 — 빌 1:3-6.

- A. 우리가 구원받은 때부터 주 예수님께서 다시 오실 때까지 우리 그리스도인의 생활은 복음을 전하는 생활이어야 한다.
 - 1. 그리스도를 체험하고 누리는 생활은 개인주의적으로가 아니라 단체적으로 복음을 확산하는 생활, 복음을 전파하는 생활이다. 우리가 복음을 확산하는 일에 있어서 더 많이 교통할수록 우리는 그리스도를 더 많이 체험하고 누리게 된다. 이럴 때 우리의 자아와 야심과 선호와 선택은 죽음을 당한다.
 - 2. 우리가 말할 때든지 잠잠할 때든지, 우리의 생명과 생활과 존재와 전 인격은 반드시 그리스도를 전파하는 것이어야 한다.
- B. 바울은 우리에게 ‘그리스도의 복음에 합당하게’ 생활하라고 명령한다. 복음에 합당하게 생활하는 것은 ‘한 영 안에 굳게 서서 복음의 믿음과 더불어 한 혼으로 함께 분투하는 것’이다 — 빌 1:27.

1. 복음의 일을 위해 한 혼이 되고 같은 혼이 되는 것은 그리스도를 체험하기 위해 한 영 안에 있는 것보다 더 어렵다 — 빌 2:20-21, 30.
2. 한 혼이 되려면, 우리 영 안에서 거듭난 뒤에 더 전진하여 우리 혼 안에서 변화되어야 한다 — 고후 3:18, 롬 12:2.
3. 우리가 우리의 애정과 생각과 결정에서 하나가 아니라면, 우리는 한 혼을 가진 것이 아니다. 우리가 혼 안에서 하나가 아닌 한, 우리는 복음의 확산을 위한 교통 안에 있지 않은 것이며, 우리의 품행은 복음에 합당한 것이 아니다.
4. 교회 안의 모든 지체들이 한 영 안에 있고 한 혼을 가질 때, 이 하나는 확신을 주고 굴복시키고 매혹적인 것이며, 우리는 그리스도를 체험하고 누릴 것이다.

III. 엄격히 말해서, 빌립보서는 그리스도를 체험하는 것에 대한 책만이 아니라, 그리스도를 누리는 것에 대한 책이기도 하다.

- A. 빌립보서는 그리스도를 체험하고 누리는 것에 관한 것이고 이러한 체험과 누림은 기쁨을 가져다주기 때문에, 이 책은 기쁨과 즐거움으로 가득하다 — 빌 1:4, 18, 25, 2:2, 17-18, 28-29, 3:1, 4:1, 4.
- B. 그리스도에 대한 체험은 주로 우리의 영 안에 있는 것이지만, 그리스도에 대한 누림은 우리의 혼 안에 있는 것이다. 음식을 억지로 받아먹지만 누리지 못하는 어린아이들처럼, 많은 때 우리는 그리스도를 체험하지만 누리지 못한다.
- C. 이와 같이 우리는 그리스도에 대한 누림이 없으면서도 그리스도를 체험할 수 있다. 여기서의 문제는 우리의 혼, 곧 우리의 생각과 감정과 의지에 있다.
- D. “나는 여러분이 그리스도에 대해 많은 누림을 갖고 있지 않을까 봐 다소 염려가 된다.”(위트니스 리 전집, 1978년, 1권, 그리스도를 체험함, 497쪽) 많은 사람들이 그리스도에 대한 누림을 잃어버리는 이유는 그들의 혼에 문제가 있기 때문이다. 우리가 그리스도를 많이 누리지 못한다면, 이것은 우리가 혼 안에서 하나가 아니며 혼 안에서 연결되지 않았다는 것을 가리킨다(빌 2:2).
- E. 빌립보 사람들 가운데는 그들의 생각이 서로 일치하지 않아 의견 차이가 있었으며(빌 4:2), 사도는 이것 때문에 염려했다. 그래서 사도는 그들이 같은 것을 생각할 뿐만 아니라, 심지어 한 가지 것을 생각하여 자신의 기쁨이 넘치도록 해 줄 것을 부탁했다(2:2).
 1. 이 책의 문맥에 따르면, ‘한 가지 것’은 틀림없이 그리스도를 주관적으로 아는 것과 체험하는 것을 가리킨다(빌 1:20-21, 2:5, 3:7-9, 4:13). 그리스도, 오직 그리스도만이 우리 온 존재의 중심과 전부가 되셔야 한다.
 2. 한 가지 것은 몸의 생활인 교회생활을 위해 우리의 누림이 되시는 그리스도를 주관적으로 체험하는 것이다. 이 한 가지가 시종일관 우리의 생각을 점유해야 한다. 우리가 이 한 가지 것을 생각한다면, 즉시 그리스도에 대한 누림이 우리의 몫이 될 것이다.
 3. 우리의 생각은 그리스도에 대한 탁월한 지식과 체험에 초점을 맞추어야 한다(빌 3:8, 10). 다른 어떤 것에 초점을 맞출 때, 우리는 서로 다르게 생각하게 되고, 우리 가운데 불일치가 생기게 된다.
 4. 한 가지 것 외의 다른 무언가를 생각하는 것은 하나님의 경륜에 반역하는 것이다. 하나님의 경륜은 우리가 한 가지 것을 생각하는 것이다.
 5. 빌립보의 믿는 이들의 생각이 서로 일치하지 않았기 때문에, 그들에게 서로 다른 수준의 사랑이 있었다(빌 2:2). 그들은 하나님을 지키기 위하여 모든 성도들을 향한 같은 사랑을 가져야 했으나, 그러지 못했다. 성도들을 향한 우리의 사랑이 조절되고 처리되었다면, 우리는 성도들을 사랑하면서 그리스도를 누릴 것이다.
 6. 혼 안에서 하나 되는 것, 곧 혼 안에서 연결되는 것은 그리스도를 체험하기 위한 것일 뿐 아니라, 그보다 더 그리스도를 누리기 위한 것이다. 그리스도에 대한 우리의 체험은 또한 그리스도에 대한 우리의 누림이 되어야 한다.
 7. 그리스도를 체험하면서 누림도 함께 있기 위해서는 한 영 안에 있고 한 혼을 가져야 한다. 그리스도를 누리기 위해 우리는 합당한 혼, 곧 다른 성도들의 혼과 하나인 ‘함께하는 혼’을 가져야 한다.
 8. 우리가 해야 할 가장 중요한 일은 그리스도의 영광을 위해 교회가 건축될 수 있도록, 오늘 우리의 누림이 되시는 그분을 체험하는 것이다. 이것이 주님께서 다시 오실 때까지 우리가 주님의 회복 안에 보존되는 길이다.

Dàn bài các sứ điệp
Kì Hội đồng Hòa lẫn Nam California
8-9 tháng 6 năm 2019

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
KINH NGHIỆM CHRIST

Sứ điệp Một

Ý nghĩa nội tại của việc Kinh nghiệm Christ

Đọc Kinh văn: Phil. 1:3-6, 19-21a, 27; 2:2, 20-21, 30; 3:1; 4:1, 4

I. Sự kinh nghiệm Christ là một huyền nhiệm:

- A. Đức Chúa Trời là một huyền nhiệm, Christ là huyền nhiệm của Đức Chúa Trời (Côl. 2:2) và Hội thánh là huyền nhiệm của Christ (Êph. 3:4); do đó, Hội thánh thật sự là huyền nhiệm bên trong huyền nhiệm.
- B. Nếp sống Cơ Đốc của chúng ta là một huyền nhiệm; chẳng hạn, dù tình yêu con người bị giới hạn nhưng tình yêu đúng đắn được Cơ Đốc nhân sống ra thì không bị giới hạn; do đó, đây là một huyền nhiệm—đc. c. 19a.
- C. Tôn đại Christ là biểu lộ Christ mà không bị giới hạn (Phil. 1:20); đó là cho cả vũ trụ thấy rằng Đấng Christ mà bởi Ngài chúng ta sống thì không bị giới hạn.
- D. Việc Phao-lô kinh nghiệm Christ là sự bền chịu không bị giới hạn của ông là sự tôn đại Đấng Christ không bị giới hạn; bất kì thuộc tính nào chúng ta có qua việc sống Christ bởi sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ sẽ không bị giới hạn và do đó thật huyền nhiệm—cc. 19-21a.
- E. Thậm chí việc chúng ta tha thứ cho người khác cũng cần là sự tôn đại Christ; sự tha thứ của chúng ta là chính Christ không bao giờ voi cạn được tôn đại trong chúng ta—Mat. 18:21-22.
- F. Giữa sự chịu khổ, chúng ta nên đơn thuần yêu Chúa và kinh nghiệm Ngài; khi đó, chúng ta sẽ tôn đại Christ, biểu lộ Ngài là Đấng không bị giới hạn; tôn đại Christ qua sự chịu khổ là một niềm vui—2 Cô. 12:7-10.
- G. Kinh nghiệm Christ là một huyền nhiệm, và những gì chúng ta kinh nghiệm về Christ đều không bị giới hạn; nếu chúng ta thấy được khái tượng này thì khái tượng ấy sẽ không chỉ kiểm soát đời sống của chúng ta mà còn làm mạnh mẽ bước đi Cơ Đốc của chúng ta; ý định của Đức Chúa Trời là tôn đại Christ qua chúng ta.
- H. Nếp sống Hội thánh là tổng thể của nếp sống Cơ Đốc của chúng ta; tất cả chúng ta đều sống Christ, và nếp sống Cơ Đốc của chúng ta được cộng vào với nhau để làm nên nếp sống Hội thánh; khi đến với nhau là Hội thánh, chúng ta là một huyền nhiệm trọn vẹn—1 Ti. 3:15-16.
- I. Phao-lô nói: “Đối với tôi, sống là Christ” (Phil. 1:21a); điều này nghĩa là chúng ta có thể sống để là Christ; Christ mà chúng ta kinh nghiệm và sống là một huyền nhiệm; chúng ta không nên đoán chắc về kinh nghiệm của chúng ta, vì mọi kinh nghiệm về Christ đều huyền nhiệm.

II. Sách Phi-líp mặc khải rằng kinh nghiệm Christ là sự tương giao của chúng ta dẫn đến sự tiến triển của phúc âm cho đến khi Chúa Jesus trở lại—1:3-6:

- A. Từ lúc chúng ta được cứu cho đến thời điểm Chúa Jesus trở lại, đời sống Cơ Đốc của chúng ta nên là đời sống rao-giảng-phúc-âm.
 1. Đời sống kinh-nghiệm-và-vui-hưởng-Christ là đời sống trong sự tiến triển của phúc âm, tức đời sống rao-giảng-phúc-âm, không phải cá nhân chủ nghĩa nhưng có tính

tập thể; càng tương giao về sự tiến triển của phúc âm, chúng ta càng kinh nghiệm và vui hưởng Christ hơn; điều này giết chết bản ngã, tham vọng, sở thích và lựa chọn của chúng ta.

2. Dù nói hay cứ im lặng thì đời sống, nếp sống, bản thể và cả thân vị của chúng ta phải là sự rao giảng về Christ.
- B. Phao-lô truyền bảo chúng ta cư xử “cách xứng đáng với phúc âm của Christ”, đó là “đứng vững trong một linh, đồng một hồn cùng với đức tin của phúc âm mà phấn đấu”—c. 27:
1. Có cùng một hồn và đồng hồn cho công tác phúc âm thì khó hơn việc đồng một linh để kinh nghiệm Christ—2:20-21, 30.
 2. Để có đồng một hồn đòi hỏi rằng sau khi được tái sinh trong linh, chúng ta phải đi xa hơn nữa để được biến đổi trong hồn—2 Cô. 3:18; La. 12:2.
 3. Nếu không là một trong sự mến mộ, suy nghĩ và quyết định thì chúng ta không thể đồng một hồn được; hễ khi nào không đồng một hồn thì chúng ta không ở trong sự tương giao dẫn đến sự tiến triển của phúc âm, và cách cư xử của chúng ta không xứng đáng với phúc âm.
 4. Khi mọi chi thể trong Hội thánh đều ở trong một linh với đồng một hồn thì sự hiệp một này sẽ thuyết phục, chế phục, thu hút, và chúng ta sẽ kinh nghiệm Christ và vui hưởng Ngài.

III. Nói chuẩn xác thì Phi-líp là sách không chỉ nói về sự kinh nghiệm Christ mà còn nói về sự vui hưởng Christ:

- A. Vì sách Phi-líp liên quan đến sự kinh nghiệm và vui hưởng Christ, là điều dẫn đến niềm vui nên đây là một sách đầy niềm vui và sự vui mừng—1:4, 18, 25; 2:2, 17-18, 28-29; 3:1; 4:1, 4.
- B. Kinh nghiệm Christ chủ yếu là ở trong linh nhưng vui hưởng Christ là ở trong hồn; như trẻ con bị bắt ăn mà không vui hưởng thức ăn, nhiều lần chúng ta kinh nghiệm Christ mà không vui hưởng Ngài.
- C. Do đó, chúng ta có thể kinh nghiệm Christ mà không vui hưởng Christ; nan đề ở đây là thuộc phần hồn của chúng ta, tức tâm trí, tình cảm và ý muốn của chúng ta.
- D. “Tôi có phần nào lo lắng rằng anh em không vui hưởng Christ lắm” (Kinh nghiệm Christ, tr. 29); lí do mà nhiều người đánh mất sự vui hưởng Christ là do nan đề họ có trong hồn; nếu anh em không có nhiều sự vui hưởng Christ, điều đó cho thấy anh em không là một trong hồn, được kết hiệp trong hồn (2:2).
- E. Giữa những người Phi-líp, có sự bất đồng trong suy nghĩ của họ (4:2), là điều làm vị sứ đồ phiền muộn; do đó, ông bảo họ phải nghĩ cùng một điều, thậm chí là cùng một điều duy nhất, để họ có thể làm cho niềm vui của ông được trọn (2:2):
 1. Theo văn mạch của sách này, cụm từ một điều duy nhất ở đây chắc chắn chỉ về sự hiểu biết chủ quan và kinh nghiệm về Christ (c. 2; 1:20-21; 2:5; 3:7-9; 4:13); Christ, và chỉ một mình Christ, nên là trung tâm và bao quát của toàn bản thể chúng ta.
 2. Một điều duy nhất này là kinh nghiệm chủ quan về Christ như là sự vui hưởng nếp sống Hội thánh, tức nếp sống Thân thể, của chúng ta; một điều duy nhất này chiếm hữu tâm trí chúng ta mọi lúc; nếu chúng ta nghĩ về một điều duy nhất này thì ngay lập tức sự vui hưởng Christ sẽ là phần của chúng ta.
 3. Suy nghĩ của chúng ta nên tập trung vào sự tuyệt diệu của tri thức và kinh nghiệm về Christ (3:8, 10); tập trung vào bất cứ điều gì khác sẽ làm cho chúng ta suy nghĩ khác đi, bởi đó tạo nên sự bất đồng giữa chúng ta.
 4. Nghĩ điều gì khác hơn một điều duy nhất này là phản loạn lại gia tể của Đức Chúa Trời; gia tể của Đức Chúa Trời là chúng ta nghĩ về một điều duy nhất.
 5. Do sự bất đồng trong suy nghĩ của họ nên các tín đồ Phi-líp có những cấp độ khác nhau về tình yêu (2:2); họ không có cùng tình yêu đối với mọi thánh đồ để giữ sự

hiệp một; nếu tình yêu của chúng ta đối với thánh đồ được điều chỉnh và xử lí thì chúng ta sẽ vui hưởng Christ khi yêu các thánh đồ.

6. Đồng một hồn, tức kết hiệp trong hồn, không chỉ để kinh nghiệm Christ mà thậm chí cũng để vui hưởng Christ; sự kinh nghiệm Christ của chúng ta cũng nên là sự vui hưởng Christ.
7. Để kinh nghiệm Christ với sự vui hưởng, chúng ta cần ở trong một linh với đồng một hồn; để vui hưởng Christ, chúng ta cần có hồn đúng đắn, “đồng-hồn” tức là làm một với hồn của các thánh đồ khác.
8. Điều quan trọng nhất chúng ta cần làm là kinh nghiệm Christ là sự vui hưởng của chúng ta ngày nay hầu Hội thánh được xây dựng vì vinh hiển của Ngài; đây là cách để chúng ta được bảo toàn trong sự khôi phục của Chúa cho đến lúc Ngài trở lại.